

## U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ondřeje Mráky a soudkyň Michaely Bejčkové a Sylvie Šiškeové v právní věci žalobce: **G. T.**, zastoupen advokátem JUDr. Marošem Matiaškem, LL.M., Oveňská 78/33, Praha 7, proti žalované: **Policie ČR, Krajské ředitelství policie hl. m. Prahy**, Kaplanova 2055/4, Praha 4, proti rozhodnutí žalované ze dne 27. 4. 2021, čj. KRPA-103262-13/ČJ-2021-000022-ZZC, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 19. 5. 2021, čj. 19 A 11/2021-20,

### t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovenému zástupci žalobce JUDr. Maroši Matiaškovi, LL.M., advokátovi, **s e p ř i z n á v á** odměna a náhrada hotových výdajů ve výši **8 228 Kč**, která bude proplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

### O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím žalované ze dne 27. 4. 2021 byl žalobce zajištěn za účelem správního vyhoštění podle § 124 odst. 1 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území ČR a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“). Doba zajištění žalobce byla stanovena na 90 dnů od okamžiku omezení osobní svobody. Žalobu podanou proti rozhodnutí o zajištění městský soud zamítl.

[2] Žalobce (stěžovatel) podal proti rozsudku městského soudu kasační stížnost z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a), b), d) s. ř. s. Úvodem shrnul své obavy z návratu do země původu (vyhrožování ze strany soukromých osob, o jejichž obchodních aktivitách v minulosti informoval gruzínské státní orgány) a zdravotní potíže (astma, chronická rýma, podezření na diabetes, reflux, kýla a problémy s rukama). Uvedl, že má v ČR od roku 2016 přítelkyni, s níž sdílí domácnost a v budoucnu plánuje sňatek. Pochybení žalované a městského soudu spatřuje v nedostatečném posouzení možného využití

zvláštních opatření za účelem vycestování podle § 123b odst. 1 zákona o pobytu cizinců. Orgány neposoudily okolnosti správně a dostatečně individuálně. Stěžovatel má veškeré zázemí v ČR. Co se týče výtky městského soudu, že se stěžovatel aktivně nezajímal o stav řízení, namítá, že je právně nevzdělaným cizincem, proto nerozuměl skutečnému významu odkladného účinku. Stěžovatel dále tvrdí, že v jeho případě není naplněn účel zajištění. Vyhoštění do země původu není možné, a to s ohledem na nebezpečí vážné újmy ze strany soukromých osob a stěžovatelův rodinný a soukromý život; zajištění tak od počátku postrádalo zákonný účel a je v rozporu s čl. 8 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a požadavkem přiměřenosti podle § 174a zákona o pobytu cizinců.

[3] Ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, se po posouzení přípustnosti kasační stížnosti NSS zabývá otázkou, zda podaná kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele (§ 104a s. ř. s. ve znění účinném od 1. 4. 2021). Není-li tomu tak, NSS kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou (blíže k tomu usnesení NSS ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS, a ze dne 16. 6. 2021, čj. 9 As 83/2021-28, body 10-12).

[4] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[5] NSS se obdobnými námitkami ve věci stěžovatele již několikrát zabýval. Rozsudkem ze dne 9. 2. 2021, čj. 6 Azs 389/2020-17, zamítl (podle soudního řádu správního ve znění účinném do 31. 3. 2021) jeho kasační stížnost taktéž ve věci zajištění za účelem správního vyhoštění; dospěl totiž k závěru, že žalovaná při posuzování otázky zásahu do soukromého a rodinného života stěžovatele nepochybila a vyhodnotila ji dostatečně. V dané věci převážil zájem na vyhoštění stěžovatele (resp. zajištění za tímto účelem), a to vzhledem k jeho pobytové historii (viz bod 14). Stěžovatel během podání vysvětlení dne 27. 4. 2021 sdělil, že se od doby jeho předchozího zajištění nic nezměnilo, pouze opět podal žádost o mezinárodní ochranu. NSS proto ani v tomto případě neshledal žádné pochybení na straně žalované či městského soudu. Oba orgány vzaly v potaz, že stěžovatel má v ČR přítelkyni a že v minulosti neuposlechl rozhodnutí o správním vyhoštění a z ČR nevycestoval – to ostatně byl jeden z hlavních důvodů, proč nebylo stěžovateli uloženo některé ze zvláštních opatření podle § 123b odst. 1 zákona o pobytu cizinců [srov. § 124 odst. 1 písm. c) téhož zákona]. Stěžovatel ve správním řízení vypověděl, že v ČR není nikdo, vůči komu by jeho vycestování bylo s ohledem na zásah do soukromého a rodinného života nepřiměřené, že v Gruzii může žít s rodiči a že v současnosti nemá dostatečné finanční prostředky. Dále sdělil, že v ČR páchal trestnou činnost (opakované krádeže), byl proto i ve vězení, a že do Gruzie v žádném případě dobrovolně nevycestuje.

[6] Co se týče tvrzených zdravotních potíží, stěžovatel při výpovědi ze dne 27. 4. 2021 uvedl, že je celkem zdravý a o podrobnostech nechce mluvit. Shodně se vyjádřil ve vztahu k obavě z návratu do země původu. Žalované proto nelze vytýkat, že tyto okolnosti nezahrnula do rozhodnutí o zajištění. V řízení před městským soudem stěžovatel nenamítal, že jeho vyhoštění není možné. Chybějící vypořádání této námitky proto nemohlo způsobit nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku. Zdejší soud připomíná, že správní orgány neshledaly tyto okolnosti relevantní ani v řízení o azylu stěžovatele (viz bod 8 usnesení ze dne 16. 9. 2021, čj. 10 Azs 226/2021-36). NSS souhlasí s městským

pokračování

soudem, že lhostejnost stěžovatele, jež je ze správního spisu zjevná, vůči stavu řízení, která vedl, mu nemůže být ku prospěchu.

[7] NSS proto kasační stížnost podle § 104a s. ř. s. odmítl pro nepřijatelnost.

[8] O náhradě nákladů řízení NSS rozhodl podle § 60 odst. 1 za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť ve věci neměl úspěch; žalované pak žádné náklady řízení nevznikly.

[9] Zástupcem stěžovatele byl usnesením NSS ze dne 21. 6. 2021, čj. 10 Azs 225/2021-9, ustanoven advokát JUDr. Maroš Matiaško, LL.M., jehož odměnu a hotové výdaje podle § 35 odst. 10 s. ř. s. hradí stát. Soud zástupci přiznal odměnu za dva úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení a doplnění kasační stížnosti) a dále paušální náhradu hotových výdajů advokáta ve výši 300 Kč za jeden úkon právní služby v souladu s § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. b) a d) a § 13 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), celkem tedy 6 800 Kč. Zástupce doložil, že je plátcem DPH, přiznaná částka se proto zvyšuje o výši této daně na celkových 8 228 Kč.

**Poučení:** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. září 2021

Ondřej Mrákota  
předseda senátu